

У Италији Уставни суд има петнаест чланова, и то пет изабраних из редова судства (Врховног суда и Врховног управног суда), пет од стране Парламента (на заједничкој седници оба дома) и пет које именује председник Републике по својој иницијативи, с тим да им је мандат ограничен на време од дванаест година.

У Француској Уставни савет има девет чланова које именују на време од девет година и то: председник Републике (три члана), председник Националне скупштине (три члана) и председник Сената (такође три члана).

III ПОСТУПАК ПРЕД УСТАВНИМ СУДОВИМА

Уставни судови свуда у свету (па и код нас) су органи који решавају спорове у вези уставности и законитости. То нису нека помоћна, саветодавна тела која констатују повреде права и предлажу доношење одлука или предузимање одговарајућих мера. Уставни судови су посебна врста судова који врше и посебну судску (уставносудску) контролу уставности и законитости и они као такви поступају и у једном посебном уставносудском поступку који, се иако је у основи судски, ипак разликује од оног поступка који примењују редовни судови.

Овај поступак (у коме решава уставни суд) спроводи се по посебним правилима и, као и сваки други (судски) поступак, мора да поштује и одређена судска начела као рецимо: начело материјалне истине, економичности поступка, истражно и расправно начело, начело диспозиције и официозности и др. Као и у сваком поступку, тако се и у овом пред уставним судом предузимају одређене процесне радње, почев од покретања самог поступка па преко његових осталих фаза – претходног и главног (доказног) тока или расправе, све до одлучивања и доношења одлука.

1. ПОКРЕТАЊЕ ПОСТУПКА ПРЕД УСТАВНИМ СУДОМ

Да би уставни суд остваривао своје функције (а пре свега ону основну, нормативну контролу), мора да се, сликовито речено, стави у покрет или да се пред њим покрене поступак, а то пре свега изискује да се одреди ко све може да покрене тај поступак. Уставни суд у принципу поступа по предлогу овлашћених предлагача, а може и по службеној дужности (ех